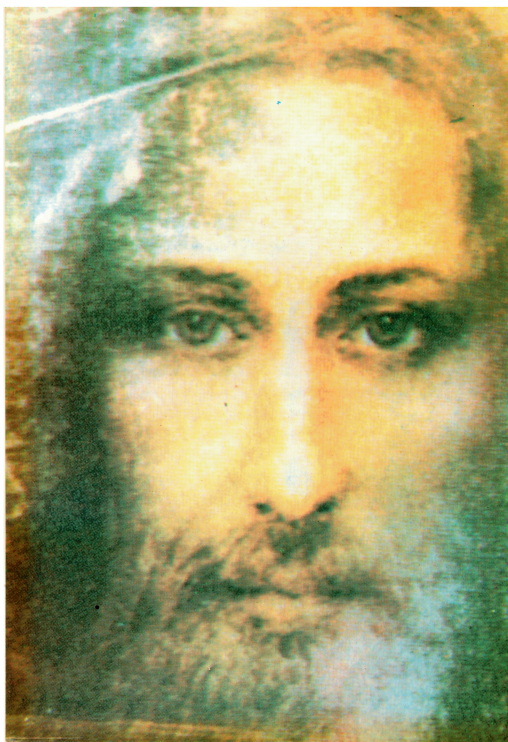

Rozhovory se životem

62

OBSAH

Úvod-----	3
Jan od Boha-----	5
Vyslyšené prosby-----	7
Aurický obal duchovního průvodce-----	15
Živá víra-----	17
Pravda-----	22
Pouta k Zemi-----	23

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj

www.rozhovorysezivotem.cz

ÚVOD

Jsem plný nadšení a radosti, protože se mi splnilo přání být opět mezi vámi. Přišel jsem do vašeho středu z poničené oblasti japonské katastrofy – tam se brodím bahnem pozemského světa a setkávám se s ubohými dušemi. Přesto jsem si vyčlenil čas, abych k vám ve vyšší vibraci mohl promluvit.

Japonské události

Je velmi náročné přesvědčovat více než 32 tisíc lidí, kteří v těchto dnech odložili pozemský šat a stali se duchovními bytostmi, že jsou odpojeni od života ve hmotě a že z toho důvodu se jim mnohé nejeví tak, jak byli zvyklí. Neslouží jim hmotný mozek, pracují jen na úrovni duše a ducha. Ovšem oni chtějí žít tam, kde dosud, a konat to, čím se zabývali v pozemském životě.

Takže tam dávám nejenom pozor, nýbrž aktivně chodím za nimi a vysvětluji.

A s radostí vám mohu oznámit, že mnozí z těch, kteří se rozloučili s pozemským tělem, získali krásnou postavu.

Jiní lpí na své víře a někteří již byli odtaženi do temnoty. Ne proto, že my, Boží poslové, bychom byli příliš pomalí, nýbrž proto, že se oni svobodně rozhodli naslouchat negativním silám a nechali se jimi zlákat.

Naše Pavla

Dnes tu jsou s námi také někteří vaši milí ze skupiny. Odešli již, ale nyní tu jsou s námi. Těší mne, že smím jejich činnost trochu osvětlit.

Tak např. milá sestra Pavla (+2006) stále pomáhá svým - lidsky řečeno - příbuzným a známým v Čechách. Mohla by to mít snadné, ale má to stále těžší - negativní síly ji obtěžují. Proto když vstupuje do pozemské sféry, popř. husté hmoty, potřebuje osobní ochranu. Pak zde může působit.

Portréty Ježíšovy

Velkou radost mi dělá pohled na portrét Ježíše, který namalovala manželka bratra Josefa (*Josef obraz ukazuje přítomným*). A vy přemýšlíte: vypadal tak opravdu? Na to vám nejsem schopen odpovědět. V té době jsem již na Zemi nepobýval a nebyl jsem již s ním v kontaktu.

Abych si ho mohl představit, musel bych se nyní odmlčet a navázat jistý lidský vztah k milému Ježíšovi, svému pozemskému synovi. To se ale běžně v duchovní říši nedělá, není to nutné. Pro nás, duchovní bytosti, není důležitá podoba, nýbrž čin. Mám mnoho jiné práce na Zemi i jinde, a tak se ani nebudu snažit vám dát na tuto otázku odpověď.

Děkuji za pozornost a mám radost, že mi důvěřujete. Že tedy důvěřujete i Ježíši Kristu. Jsem vděčný za vaši víru v Krista, za život v Kristu. Obnovte opět svůj vnitřní slib ve spojení s Kristem: „Kriste, důvěřuji ti. Následuji tě. Sloužím ti, neboť jsi povstal z mrtvých, bojoval a osvobodil nás. Chceme ti pomáhat s osvobozením všech, kteří jsou dosud v poutech Lucifera.“

Žehnám všem. Přijměte vibraci, kterou jsem od Krista vyžádal a kterou vám, jako jeho nástroj, předávám. Děkuji za to, že jsem směl být u vás. Mám z toho velkou radost. Cítím se s vašimi pro vás neviditelnými přáteli dobře. Moje práce je tvrdá, ale duchovní práce zde je krásná, lehká a uspokojujivá. Slouží vám i duchovním průvodcům. Jděte s nimi v míru! Amen.

JAN OD BOHA

Milí sourozenci!

Josef z N. nám zde zanechal nádhernou vibraci. Přišla k nám přes něj od samotného Krista. Proto mohli s vámi slavit Velikonoce mnozí duchovní přátelé.

Josef z N vám řekl: Vy sami určujete svoji duchovní vyspělost: kvalitu a množství vědomostí a jejich zažití. Používejte své poznatky v praxi, pak jednou přijde doba, kdy můžete naučené odložit. Stanete se dokonalejšími a negativita už na vás nemůže.

Minule jsem vás prosil, abyste se modlili za brazilského Jana od Boha. Aby nesešel z cesty, neodpadl od Boha, aby se neotevíral na nevhodném místě, protože negativní síly by mohly zneužít jeho ód.

Žádal jsem, abyste mu umožnili návštěvu ve vašem městě, a tím jsem za vše přebral určitou zodpovědnost. Jak to ale dopadlo? Janův ód je zeslabený, klesla jeho důvěra v Boží posly, kteří mu pomáhají. A že to jsou vysoké bytosti!

Jan dostal od vysokého duchovního světa úkol pomáhat chudým lidem Brazílie. Má je léčit a vést po duchovní stráni. Má působit tam, kde se narodil. Tam si vytvořil okruh působnosti.

Je nástrojem Božích poslů, ti sice respektují svobodnou vůli člověka, ale mají také právo vyžadovat dodržení slibu, který Jan před svou inkarnací dal. Modleme se, aby zůstal věrný svému úkolu, aby ho nezaslepila pozemskost a nenechal se zneužít druhými.

Nyní Jan velmi lituje, že se do Vídně vypravil. Svědomí mu říká, že se choval nesprávně. Ale už se stalo a nyní rozhodne vibrační tendence. Vyhraje hmota, sláva a zevní pozlátka jako věhlas aj.? Noviny dokonce napsaly, že se choval jako znovuzrozený Ježíš Kristus!

Popularita je od Lucifera, ten zneužívá podobných akcí. Aby všem ukázal, že za vším je pouhopouhý člověk. Víc nebudu rozvádět.

Prosím, modlete se i nadále za něho. Boží svět do něho investoval hodně životní a léčebné síly. Právě té se za každou cenu chtějí zmocnit negativní bytosti.

Už jen jedno: Co se stane, pokud bratr bude pokračovat v nastoupené pozemské cestě? Pak jsme skončili. Boží poslové, kteří mu pomáhali a starali se o něho, mu odeberou léčivou sílu. Jak už to u mediálně nadaných lidí bývá, bude nakonec vydán napospas negativním vlivům, bude slýchat „to přece dokážeš i ty sám.“

Tak dopadli mnozí – pokračovali, až je lidé začali nazývat podvodníky. Na to čekají sdělovací prostředky. Ty celou situaci ještě zhorší. Proto se snažíme zachránit, co se dá. Denně se duchovní přátelé pokoušejí přes jeho jasnoslyšnost o jeho změnu. Aby působil pouze tam, kde má.

Děkuji za další vydání knihy Reinkarnace – proč dochází k opětným zrodům na Zemi. Je to skvělé dílo, oproti prvnímu vydání prohloubené. Snažte se ho šířit.

Mám vyřídit pozdravení od Harduse, vzkazuje, že brzy přijde.

Nebeský Otče, dej sílu těm, jež to myslí dobře, dej odvahu těm, kteří vše chtějí poctivě nést, dej také sílu těm, kteří ji potřebují během pokušení.

Bud' s těmi, kteří mají pochybnosti i potíže, pomoz těm, jež jsou nemocní. Ale nemoc není to správné slovo – slovo zkouška to vystihuje líp.

Proto Tě prosíme, ulehči jim jejich zkoušku a dej jim odvahu, sílu a vytrvalost. Svatý Otče, požehnej i trpícím, aby své obtíže překonali.

Následujte toho, jenž řekl: “Byla mi dána veškerá moc na Zemi i v nebi” – Ježíše Krista. Budete-li si neustále říkat: „Kriste, věřím v Tebe,“ pak se vám nemůže nic stát. Bůh budiž pozdraven!

VYSLYŠENÉ PROSBY

Dědictví

Měli jsme získat menší dědictví, ovšem smlouvu jsme měli sepsat u notáře. Soupis majetku v zahraničí a jeho ocenění se protahovalo, a proto notář vyžadoval, abychom podepsali smlouvu jinou – v ní jsme se měli zavázat, že za případné pohledávky budeme ručit vlastním majetkem. To se mi ovšem nezdálo, a proto jsem se rozhodl smlouvu nepodepsat, přestože notář upozorňoval, že v důsledku toho nebudou dědit ani ostatní.

Začal jsem prosit svého duchovního průvodce o pomoc, modlil se, abych byl schopný se správně rozhodnout.

Jednoho dne jsem se setkal s jiným notářem. Zapojil se do jednání a vše se dobře vyřešilo. Zůstali jsme u první smlouvy, zisk byl sice menší, ovšem žádné riziko jsme nepodstupovali.

Děkuji za velkou pomoc.

Žehnání

Dnes jsem měl telefonát: Štefan, můj dobrý známý, mi radostně sděloval, že dnešní den jenom děkuje. Děkuje za radu, kterou dostal od své matky. Když se jí totiž svěřil, že jedna zákaznice stále na něm něco má a s ničím není spokojená, podala mu matka lístek. Dostala ho od paní L. a stálo v něm: "Žehnám ti, ty milé lidské dítě....."

A právě dnes prý žena opět přišla. Štefan se při jednání držel doporučeného návodu a oně ženě žehnal. Ale co to? Paní byla jiná, chovala se vstřícně jako nikdy předtím.

A tak dnes milý Štefan text okopíroval a hodlá ho dávat každému, kdo si s druhým neví rady. A vnitřně si ještě bude přát, bude prosit, aby došlo k pozitivní změně a mezilidské vztahy se tím vylepšovaly.

Telefonát skončil a já začal děkovat našim nadzemským pomocníkům za jejich neutuchávající pomoc.

Válečná vřava

Můj dědeček zemřel r. 1954 v 77 letech. Když jsme se probírali jeho písemnostmi našli jsme zajímavé sdělení:

„V lednu roku 1915 jsem narukoval na ruskou frontu. Hned za tři dny došlo k bojům, zahynulo 20 kamarádů a 40 jich bylo zraněno.

Začátkem května téhož roku opět vypukla válečná vřava. Všude chaos, ze tří stran hořelo. Bože, já už snad svoji vlast neuvídím, říkal jsem plný hrůzy. Nebyl jsem schopen ani vystřelit, každou chvíli jsem mohl dostat zásah. Vzal jsem do rukou růženec, začal se modlit a přenesl se v myšlenkách ke své ženě a dětem. Co si počne, když se nevrátím! Živořila by a nakonec by děti musely jít sloužit k sedlákům.

Náhle se objevil paprsek světla. A to nebylo všechno - promluvil ke mně hlas: *„Nebud' smutný, Bůh vyslyšel modlitbu tvých dětí, a proto věz, že se ve zdraví a zdráv ke své rodině vrátíš. Ale nemluv o tom dřív než na smrtelném loži!“*

Tak jste mi, moje milé děti, prodloužily o mnoho let život! Vždyť jsem byl ve válce až do ledna 1917; na frontě tisíce lidí omrzlo. Ale mně se nestalo nic, jediná střela se mne nedotkla. Díky vaší modlitbě jsem se směl ve zdraví vrátit domů.

Doma jsem se často modlil, od roku 1934 to bylo denně, dělal jsem to vděčně a rád, stal se ze mne ten nejšťastnější člověk. Také vy, moje milé děti, se často, velmi často modlete.

Sepsal jsem to dřív, kdybych později neměl sílu o tom mluvit. Jsem přesvědčen, že hlas nemohl přijít od nikoho jiného než od Matky Marie.

Dědeček nám o válce vyprávěl, o tom, jak v jednom boji byli zastřeleni všichni kolem něho, jak zbyl jenom on, s jediným nábojem. Ale o paprsku světla a prosbě k Matce Marii nikdy nepadlo ani slovo. Další válečné události už neznal, protože válku prožil v ruském lazaretu.

Strach

V říjnu loňského roku jsem nebyla dost bdělá a vlivem strachu si otevřela auru. Do mé blízkosti se proto dostávaly stále víc negativní síly. Následovala těžká deprese, pobyt na klinice, léčení, měsíce plné tmy.

Ale víru jsem neztratila a často se modlila.

Díky Bohu, bylo mi pomoheno, pomoc byla téměř hmatatelná, takže dnes, po šesti měsících, mohu konstatovat výrazné zlepšení svého stavu. Sice to není ještě úplně v pořádku, ale nejhorší mám za sebou.

Děkuji Josefu z N. a Matce Marii za pomoc během poruch spánku, velké díky také tobě, můj duchovní průvodce, neboť tvá podpora byla obrovská. Mnohokrát děkuji i vám, mí duchovní sourozenci ze skupiny, a také tobě, má přítelkyně z nejmilejších - protože ses za mne téměř nepřetržitě modlila.

Parkoviště

Nerada jezdím autem, odrazuje mne hledání místa pro zaparkování.

Nedávno jsem dokonce musela jet do centra města. Už doma jsem v duchu prosila svého duchovního průvodce, abych na parkovišti našla volné parkovací místo. A hle, vjíždím tam a jedno vidím. A sotva jsem zaparkovala, přišel mladý muž a předal mi svůj parkovací lístek: platil ještě na půl hodiny.

Po nákupu jsem měla trochu času, šla jsem, následujíc vnuknutí, malou oklikou přes trh. Tam jsem potkala přítelkyni, nedávno onemocněla rakovinou, a proto jsem na ni poslední dobou často myslela. Chtěla jsem vědět, jak se jí daří, a měla jsem radost z jejího dobrého stavu.

Také na dalším parkovišti bylo jedno místo volné, dokonce přímo před vchodem do obchodu.

Můj milý duchovní průvodce, z celého srdce ti děkuji za tvé vedení, za pomoc i ochranu. Každodenně se přesvědčuji, že když tě prosím o pomoc, dostanu ji.

Vídeňské setkání

Byla jsem v nemocnici, a tak se nemohla zúčastnit listopadového setkání. Modlila jsem se a spolu se mnou mnoho dalších, aby přišla pomoc. Můj stav se zlepšil, pátek před vánočním setkáním jsem dostala propustku z nemocnice a já mohla odjet do Vídně na setkání. Dokonce jsem se tam dostala velmi rychle, protože místo vlakem jsem cestovala firemním vozem přítelkyně ze skupiny. Ano, zažila jsem velkou pomoc. Děkuji ti za ni, Otče můj.

Nevěřící teta

Mé tetě je 91 let. Má vynikající paměť a orientuje se v mnoha oborech. Rád s ní diskutuji.

Vzhledem ke svému věku mluvívá teta i o smrti - rozdává oblečení i vybavení bytu, pak prý bude její byt uklizený a my bez starosti.

Vyprávím jí o jejím strážném andělu, nepoužívám název duchovní průvodce, protože ten se běžně neužívá. Říkám jí, že pomáhá při přechodu na druhou stranu. Dostali jsme se také k duchovní konzistenci těchto bytostí, díky níž jsou schopné projít hmotou. Ale hovor nakonec vždy teta zakončí svým: „Jak jsi na to přišel! Vždyť se nikdo odtud nevrátil. A svého anděla jsem také nikdy neviděla.“

Bylo by potřeba, aby brala tyto věci vážně, a tak jsem začal prosit bytosti onoho světa, aby mi pomohly při argumentaci.

Pomoc jsem dostal, ale úplně jinou. Několik dní po našem bezvý-
chodném rozhovoru mi teta zatelefonovala. Rozrušeným hlasem popisovala svůj živý sen či zjevení: Krátce před probuzením uviděla u svého lůžka stát krásnou mladou ženu s dlouhými světlými vlasy. Přátelským hlasem ji vybídla, aby šla s ní. „Ne, teď ještě ne!“ mentálně a spontánně teta zareagovala. A tak se s ní ona skvělá krásná bytost přátelsky rozloučila a pomalounku zmizela zavřeným oknem.

Dlouho se teta dívala na prázdné okno, zvláštní událost na ni silně zapůsobila. Zejména ona světlá bytost v ní budila velkou důvěru. Rozhovor byla schopna přesně reprodukovat, do sebemenších detailů - popisovala barvu vlasů, účes, oblečení. „Bavily jsme se úplně uvolněně! To musel být můj anděl strážný! Ale křídla neměl!“

Spadl mi kámen ze srdce. Od této události je teta o posmrtném životě přesvědčena, nepochybuje, že bude svým andělem odvedena. „Příště ale s ním půjdu, nebudu už se zdráhat,“ důrazně mi oznámila.

Moc se mi ulevilo. Pouhá slova by ji nepřesvědčila. Pro ni byl asi nutný zvláštní zážitek. Srdečně jsem poděkoval našim duchovním pomocníkům za mistrnou výuku.

Úraz na horách

Vypravil jsem se na horskou cyklistickou túru. Ačkoliv vždy prosím svého duchovního průvodce o jeho doprovod, uklouzl jsem po mokrému kořeni a hrudníkem narazil na řídítka. Ucítil jsem lehkou bolest, ale v jízdě jsem byl schopný pokračovat.

Za pár dní jsem šel běhat, ale špatně se mi dýchalo a vnímal jsem bolest na hrudníku. Lékař zjistil naražená žebra.

Hned jsem prosil duchovní přátele o pomoc. Bolest se zmenšovala a čtvrtý den přestala úplně. A přitom to vypadalo, že se budu trápit dlouhé měsíce!

Pokorně děkuji za to, že jsem se za tak krátkou dobu uzdravil.

Výhoda návyku prosit

Neustále prosím svého duchovního průvodce, aby mi všechno šlo od ruky. A skutečně – bez GPS i mobilu se všude dostanu včas. Také kolega v zaměstnání má stejnou zkušenost: od doby, co prosí, funguje u něho také všechno mnohem líp! Není to výborné?

Děkuji vám, milí pomocníci!

Zpověď

Dcera měla jít ve škole při hodině náboženství ke zpovědi. Bránila se, ví, že farář z ní nic nemůže sejmout. A tak jsme prosili o řešení, které by bylo v souladu s vůlí Boží.

Ten den, kdy na ni přišla řada, nebyl farář přítomen a zastupoval ho zahraniční kněz. A ten nechtěl klasickou zpověď, došlo jenom k zajímavé diskusi.

Děkuji vám, milí duchovní pomocníci, za tuto pomoc.

Nedělní cyklovýlet

V sobotu jsem si chtěl vyjet na kole do hor. Ale foukal nepříjemný silný vítr. „Korutanský Hegore, prosím, ať je zítra líp,“ prosil jsem ho. Také nedělní ráno jsem zahájil modlitbou. A opravdu, moc pěkná neděle skoro bez větru. Projížděl jsem nádhernou jarní krajinou, žehnal jí a děkoval. I za ubohé duše jsem prosil, aby poznaly a pocho-pily. Dojel jsem do Diexu, nejslunečnějšího místa Korutan. Těšil jsem se nádherným výhledem a pokorně děkoval Bohu, našemu Otci, za takovou krásu i pěkné počasí. Po třech hodinách jízdy jsem se v pořádku vrátil domů. Děkoval jsem pokorně ercdévovi Hegorovi i svému duchovnímu průvodci. Ani ne za půl hodiny se zvedl bouř-livý vítr a fičel po celý zbytek dne.

Jaký nádherný důkaz, že nejsem nechán na pospas. Díky! Veliké díky.

Pet láhev

Kontroluji elektroměry. Ten den jsem splnil svůj úkol a žehnaje domu i jeho obyvatelům jsem se vracel k autu. Najednou na silnici dopadla prázdná láhev od vody, vyhodil ji mladý taxikář projíždějící kolem. Nemohl jsem tomu uvěřit. „Otče, odpusť mu, neví, co činí!“ zaprosil jsem, zvedl láhev a vhodil do popelnice.

Vsedl jsem do auta a vyjel. O dvě ulice „náhodou“ vidím onoho taxikáře zas. Otevřel jsem okénko a poděkoval, že jsem směl jeho prázdnou láhev uklidit. Byl tak zaskočen, že mi i on poděkoval a mnohokrát se omluvil.

Věřím, že od této doby se bude chovat jinak.

Bankovka

„Může mi někdo půjčit peníze, nemohu najít tisícišilinkovou ban-kovku. Musela jsem ji ztratit, hledala jsem už všude,“ ptala se známá na naší společné dovolené. Nato jsem si pomyslel: „Hledej bankovku, najdeš ji.“ To můj duchovní průvodce mi vnuknul tuto myšlenku. A tak jsem začal. Nejprve jsem vyslal prosbu k nebeskému Otci: „Ty

můžeš všechno – prosím, ať tu bankovku najdu.“ A skutečně, byla v její peněženke - ležely v ní dokonce tisícišilinkové bankovky dvě. Známa mi přešťastně děkovala, ale já odvětil: „Bůh může všechno, On stvořil nebe a Zemi, pomůže nám i při jednoduchých denních problémech.“

Děkuji vám všem, tobě nebeský Otče, tobě milý Ježíši Kriste a také tobě, můj milý duchovní průvodce!

Prstýnek

Moje známá pochází ze Šumavy, ale nyní žije v Německu. Je velmi zbožná a cítí se silně spojená s Bohem. Modlí se hluboce a věle. Horoucně prosila, aby ještě jednou mohla navštívit Šumavu.

V jejím nedávném dopise stálo: „...Po 66 letech jsem navštívila svoji nezapomenutelnou vlast a také Šumavu. Jako devítileté děvčátko jsem dostala od svého tatínka stříbrný prstýnek. Moc se mi líbil. Ale radost z něho dlouho netrvala – prstýnek jsem ztratila. Mnoho dní jsem ho hledala, ale marně. Dodnes, a to mi bude 75 let, jsem na něj nezapomněla.

Při návštěvě Šumavy jsem stála na louce a dívala se na místo, kde stával náš dům. Myšlenky mne zavedly do dětství a já si opět na něj vzpomněla... Mimoděk jsem se podívala na zem, a co nevidím – můj ztracený prstýnek! Nejdřív jsem si myslela, že sním. Ale prstýnek byl skutečný. Zvedla jsem ho ze země, byl to opravdu on! Nechtěla jsem tomu uvěřit. Ale pak jsem zvedla oči k nebi a nahlas řekla: „Děkuji za ten zázrak!“ Velmi mne to dojalo.

Samoobsluha

Jako každé ráno prosila má sestra o pomoc a vedení během dne. Konkrétní prosbu neměla. Vypadalo to, že ji čeká zcela obyčejný den. Vypravila se nakoupit pár věcí. Byla sobota, na ulici vládl čilý ruch. V obchodě u pokladen stála fronta lidí s košíky plnými prkýnek a dalších potřeb pro kutily. Tlačila svůj dosud poloprázdný vozík mezi uličkami, když tu náhle pocítila silný impuls, aby se sehnula.

Ne, nic jí neupadlo, ohýbat se tedy nemusela, ani neviděla nic, co by ji ohrožovalo. Ale vnitřní popud byl silný, a tak ho poslechla.

Sotva byla zhruba ve výši nákupního košíku, vyřítil se z vedlejší uličky mladík tlačící vozík. Z vozíku trčely železné tyče. Měl naspěch, a tak místem, kde ještě před chvilkou měla hlavu, projely tyče. Velmi se lekla! Když se narovнала, čekala nějakou reakci mladého muže. Ale ten očividně své okolí vůbec nevnímal a spěšně tlačil vozík dál.

Sestra pochopila, proč se měla sehnout. To její ochránci ji tímto způsobem zachránili před těžkým zraněním hlavy.

Z celého srdce jim poděkovala za výborně odvedenou práci.

Rakovina

Dcera měla výborného spolužáka – kamaráda. Zнала jsem se s jeho rodiči, a tak se dozvěděla, že onemocněl nevyléčitelnou rakovinou. Lékaři nedávali žádnou naději, ani operace nebyla možná. Jeho rodiče, ateisté, si zoufali. Nakonec se s jeho smrtí smířili. Pokoušela jsem se jim dávat útěchu v duchovním smyslu, ale oni byli skeptičtí. Tak jsem jim řekla, že budu za něho prosit a modlit se. Poděkovali mi.

Za pár týdnů mi oznámili, že lékaři Tomáše úspěšně operovali. Děkovali mi z hloubi srdce, poznali, jakou sílu má modlitba i pozitivní myšlení.

Ovšem chemoterapii Tomáš špatně snášel. Zhubnul, vypadaly mu vlasy. Ale já prosit nepřestávala. Pomáhala mi ještě sestra schopná hlubokého spojení s vyšším světem. Za krátkou dobu jsem Tomáše navštívila, radostně mi oznamoval, že po rakovině není ani památky, a dokonce, že mu začínají růst i vlasy.

Vroucně jsem vnitřně děkovala našemu Ježíši Kristu, Matce Marii i Josefu z Nazaretu. Děkuji také našemu zářivému duchovnímu světu. Stále ho budu prosit o pomoc.

*Největším projevem lásky je šířit
mezi nevědomými či málo informovanými lidmi
duchovní pravdy.*

Emanuel

AURICKÝ OBAL DUCHOVNÍHO PRŮVODCE

Josef z N. mi řekl, že Marie, jeho kdysi pozemská manželka, nás prosí, abychom vysvětlováním zákona karmy a reinkarnace pomohli lidstvu prohloubit cestu k duchovnímu naplnění.

Mnoho lidí stále věří tomu, že ukřižování Ježíše Krista bylo karmické. Ale Ježíš z Nazaretu, král duchovního světa a také lidstva, karmické následky napravovat nemusel! Kvůli tomu na Zem nepřišel. Pln lásky přišel osvobodit bytosti, které odpadly od Stvořitele. Slovy i skutky jim ukazoval, jak s pomocí Božích poslů mají usilovat o svoji čistotu a vymanění z područí Satana.

Andělé strážní registrují myšlenky, pocity, slova i skutky člověka. Hrozí-li nebezpečí, stojí při svém chráněnci. Pokud jsou nebezpečí namířena proti zákonu lásky, lidé navíc dostávají speciální ochranu. Ovšem jen tehdy, když dotyčný dokáže kontrolovat myšlenky, pocity, touhy a správně jedná. Pak, pokud během pokušení volá o pomoc, ho jeho duchovní průvodce **zabalí do svého aurického obalu**. Tím útok negativních bytostí odvrátí. Ten, kdo je neústupný a odevzdá svou energii, a to Bůh nechce, toho průvodce nemůže úspěšně chránit. Ovšem toho, kdo se umí k němu přimknout, toho jeho aurický plášť uchrání. Jak jsem již řekl: stane se to za předpokladu, že dokáže rozlišovat, kdy na něho působí dobro a kdy naopak zlo. Ve druhém případě může ochránce pouze varovat. Přes svědomí svého svěřence.

Ježíšovo učení lásky hovoří o významu myšlenek, pocitů a původní křesťané ho znali. Ježíš rovněž mluvil o znovuzrození v lidském těle - slouží vyrovnání karmických příčin. Proto je pro dnešní lidstvo obzvlášť důležité, aby o inkarnaci – tedy o očistě chyb z minulých životů – a o proviněních proti zákonům lásky Stvořitele věděli.

Inkarnovaná duše žije v mohutných myšlenkových a pociťových proudech - každický příjem vibrace myšlenky či pocitu

mění barvu aury. A podobně jako se chová počítač, i **duše si ukládá do své paměti všechny vlastní myšlenky, pocity a skutky**. Ty potom podle své kvality rozvolní, či zhustí karmu.

Někteří lidé na svůj osud nařikají. Netuší, že je dostihl zákon příčiny a následku. A teď uslyšíte něco důležitého: není pravda, že osud nemilosrdně žádá nápravu v plné síle. V poměru jedna ku jedné. Protože ti, kdo žijí láskou k Bohu a bližnímu, **zákon zakoušejí ve slabší formě!**

Bůh netrestá, naopak, On promíjí! Ovšem člověk musí **udělat k Němu první krok** - tedy odpustit svým sourozencům. Tím se posune do vyšších forem vědomí, ve kterých jsou zaznamenány zatěžující činy.

Proto Ježíš radil: Milujte se a odpouštějte si navzájem!

Na konci tvého života
se nebude mluvit o tom,
kolik jsi dostal,
- ale kolik jsi dal.
Ne kolik jsi získal,
- ale kolik jsi vykonal.
Ne kolik jsi ušetřil,
- ale kolik jsi obětoval.
Ne jak tě uctívali,
- ale jak moc jsi sloužil.

Natan C. Schaeffer

ŽIVÁ VÍRA

„Vše je možné pro toho, kdo uvěří!“ "I kdybyste byli malí jako pouhé hořčičné semínko, mohli byste hory přenášet!" nebo "Podobné skutky, ba ještě větší můžete konat – když máte tu správnou víru!"

Takovou víru Ježíš měl, byla neotřesitelná. Dokázal proto vše a všechno se mu dařilo. Uměl zrušit platnost přírodních zákonů. Ovšem už jeho učedníci, přestože měli toho nejlepšího učitele na světě, se dostávali do potíží. „Ó, ti lidé, jak dlouho u nich mám ještě zůstat?“ říkával Ježíš.

Ne, není snadné přenést víru z člověka na člověka. Vždyť děti věřících rodičů mnohdy na nic nevěří, i v kláštorech někdo víru zcela odmítá. Naopak děti ateistů mohou vyvinout hlubokou víru. Víra není dar, který spadne do klína, víru si musí každý sám vybojovat.

Víra souvisí s informacemi, ale není to totéž. Říká se, že je lepší vědět než věřit, ale o takové víře dnes mluvit nebudu.

Pravá víra pohne hmotou. To ale musíme brát Boha nejen jako absolutní energii a bytí, ale také jako vědomí s vůlí a obrovskou láskou. Pak taková víra koná zázraky – události, jež ruší přírodní zákony. Pokud by platily materialistické a ateistické názory, pak by se zázraky neděly. Ale ony jsou! Stále jsou známá „nevysvětlitelná“ uzdravení. Ale nakonec - každý člověk, květina, každíčký hmyz či sněhová vločka je zázrak.

Víra je něco zcela osobního. Závisí na vyspělosti každého. Má mnoho fází:

- zprvu člověk odmítá vše, co si neumí vysvětlit
- pak cítí bezpečí lásky Boží a Jeho milosrdenství
- později ztrácí strach i starosti.

Ale pozor, člověk se může stát až fanatickým - pokud se nekontroluje také rozumem, stává se negativním.

Lidé si myslí, že mohou všechny problémy vyřešit vlastní silou, ale tak tomu není.

Sigmund Freud, zakladatel psychoanalýzy, viděl ve zbožné víře pouhou halucinační zmatenost, symptom nucené kolektivní neurózy, ze které prý bude lidstvo díky vědeckému odhalení brzy vyléčeno.

Tak to Freud říkal na Zemi. Později, po přechodu na onen svět, se ohlásil přes médium ve snaze své výroky opravit. Snažil se napravit škody, které jako známý vědec napáchal. Vzkázal, že skutečně existuje onen svět a tam se každý zodpovídá ze svých činů. Že byl za doby pozemského života sveden negativními bytostmi k šíření scestných teorií. Podařilo se jim, k jejich velké radosti, že jim věhlasný vědec sedl na lep. Znamé, dodnes na Zemi uznávané teorie nejsou z jeho nynějšího pohledu platné.

Bohužel se to nestalo pouze Freudovi. Také objev zničující atomové energie vznikl zradou negativních mocností. Způsobila tolik strádání postiženým! A kdyby nepřišla pomoc seshora, Země by byla již zničena.

Jen pár lidí na základě šířících se katastrof došlo k závěru, jak je člověk nicotný, bezmocný, a příroda naopak silná. Jak málo zmůže bez pomoci Boží a bez pomoci Božích posluš. Člověk umí pouze ničit. Události nic nezměnily a stále existují lidé, kteří vše podřizují zisku a staví jen na technice a ekonomii. V tomto smyslu vychovávají své děti, a tak se necitelný egoismus šíří dál.

Namyšlenost a prosazování sebe namísto Boha vedou do spárů negativních sil. Takových lidí se zmocní a pak jako horký brambor vrhnou do propasti.

Druhy víry

Živá (subjektivní) víra

vzniká osobním hledáním. Mnohdy byla vypracována v minulých životech a do tohoto života převzata.

Není to pouhá zásluha dotyčného, obrovsky mu pomáhá jeho duchovní průvodce. To on ho přivede na přednášky, ke knihám či lidem, díky nimž roste jeho duchovní poznání – takové, které někdy bude „hory přenášet“.

Objektivní víra

se zakládá na zkušenostech nebo byla např. získána výchovou. Je zaznamenána ve vědomí malého já a zakotvena v mozku. Pokud se nerozvíjí, snadno sklouzává do

slepé víry.

Ta se řídí „pravdou“ získanou od rodičů, školy či partnera, aniž by ji dotyčný prozkoumal. To se týká mnoha věřících lidí. Jsou přesvědčeni, že víra a důvěra stačí. Že člověk má všechno svěřit Bohu a Kristu a sám nemusí dělat nic - vždyť Ježíš svojí smrtí na kříži je ze všeho vykoupil. Práce na sobě by byla dokonce urážka Boží.

Pochybnosti

Vyžaduje-li člověk stále další a další důkazy, znamená to, že ho ovlivňují negativní síly. Stálé pochyby víru rozleptají jako silná kyselina.

Zvěstování Matky Marie

Kdo zná pravdu, neptá se po důkazech. Jeho nitro pravdu pozná, samo je jejím důkazem. Ovšem k vyššímu Já se člověk musí dopracovat.

Vývoj víry

Na Zemi jsme kvůli duchovnímu vývoji. Nejsme dokonalí. Postupně se rozvíjíme, blížíme se Bohu i pravdě. Ale zadarmo to není a člověk musí udělat první krok!

„Hledejte Boha a najdete Ho!“

„Proste Boha o poznání a bude vám dáno!“

Jak postupovat?

Modlitbou o pomoc a poznání k Bohu, Kristu, Marii, průvodcům: např. „Milý Bože, veď mne, prosím, správnou cestou.“

Často je prosba vyslyšena a my bychom neměli tuto skutečnost přisuzovat náhodě. Naopak, je třeba poděkovat. Pak duchovní svět vidí, že to bereme vážně. Pak následuje doba, kdy přijdou zkoušky víry, a od nás se očekává, že si tuto skutečnost uvědomíme.

A pak začne opravdová práce hledajícího – bude kontrolovat své pocity, myšlenky a aktivovat duchovní síly.

Snažme se o živou víru vycházející z vlastního nitra. Jen taková víra dokáže uvést věci do pohybu.

Obsah živé víry

Věříme-li v Boha a z něho vycházející sílu a přitom nepochybujeme, pak se mohou dít „zázraky“, události odporující přírodním zákonům. Božství vidíme v sebemenších organismech a tato skutečnost posiluje naši víru, která tím roste a uzdravuje nás. Žijeme v jistotě, že jsme děti milujícího Stvořitele a jsme stvoření podle Něj. Byli jste stvoření jako bytosti čisté, to ale nyní již neplatí. Přestoupili jsme duchovní zákony, a tím se zatížili. Kvůli pochybení a otrlosti nyní strádáme, zažíváme osudové rány, nemoci.

Přestože jsme odpadli, neztratili jsme šanci se uzdravit. Dojde k tomu, když se všeho nedobrého zbavíme.

S návratem do původní duchovní vlasti, kterou jsme kdysi dobrovolně opustili, nám jako prodloužená ruka Boží pomáhá řada duchovních bytostí.

Kdo v sobě nechává růst představu Božího vedení a Boží lásky, naučí se vnímat blízkost i pomoc Božích bytostí a také prožít Boha. To se stane zdrojem síly a rozvoje pravé živé víry.

Žijeme věčně. Život nekončí pozemskou smrtí, pouze měníme formu a podle výše vývoje žijeme jako jemnohmotné bytosti.

Následky neživé víry

Kdo nevěří v Boha, ani v život po opuštění těla, nebo kdo odtud odchází na onen svět s přesvědčením, že musí čekat až do soudného dne, stane se nevyhnutelně ubohou duší. Neví totiž, že zemřel. Bude mu všechno připadat zvláštní a jiné, ale nenajde pro to žádné vysvětlení. Duchovní tělo bude považovat za pozemské. Ovšem to už odložil. Myslí, slyší, vidí, cítí, mluví, ale příbuzní mu neodpovídají. Nevidí ho, jejich hmotné smysly jsou naladěny na hmotný svět.

Jemnohmotné bytosti už ale vliv na hmotu nemají. Nemohou nic držet, procházejí zdmi i lidmi. Může dlouho trvat, než bytost začne o svém divném stavu přemýšlet, a ještě déle, než se k Bohu obrátí

s modlitbou o pomoc. Teprve pak mu jeho duchovní průvodce může pomoci.

To je důsledek nezájmu pozemského člověka o duchovní pravdy – o posmrtný život, existenci Stvořitele a jeho duchovní svět.

A tak po Zemi bloudí miliony nevědomých ubohých duší. Škodí sobě, lepší se na druhé, odebírají jim cennou životní energii. Přenášejí na ně nedobré myšlenky a pocity, a mohou dokonce vyvolat nemoci. Proto jsou modlitby za jejich osvobození nepostradatelnou službou lásky. Pokud jsou těžce zatížené, jsou přitahovány temnotou a často musejí trávit dlouhá období s podobnými existencemi.

Pravá živá víra je tedy nutná, abychom byli přijati do zářivé sféry onoho světa.

Víra bez práce je mrtvá víra

Nelze pouze věřit. Na svém vývoji je třeba pracovat. Také láska k bližnímu přinese toužené plody.

Nesprávná představa víry

Všichni lidé jsou omylní, nejsou schopni vymyslet učení obsahující plnou pravdu. Pravda musí být přizpůsobena stavu vědomí a stupni duchovního vývoje, a to dokáží jen vyšší bytosti sloužící Bohu a Kristu. A i tak musí člověk pečlivě prověřovat, zda se skutečně o Boží bytosti jedná.

Fanatismus

Fanatický člověk považuje za jedinou správnou svoji víru. Vše ostatní odmítá, zesměšňuje, potírá. Tu si také přenáší i na onen svět, kde ji s podobnými náboženskými fanatiky praktikuje v druhém atmosférickém kruhu. Tam se všichni ve svém mínění posilují a utvrzují. Dlouho trvá, než se oprostí od svého omylu. Dramatické následky má fanatismus při předávání těžkých chyb ve vztahu k Bohu a Kristu získaných z pokřivených textů. Důsledek? Stovky let trávající pobyt v temných sférách.

Takovým omylem je i tzv. soudný den, na ten mají údajně všichni čekat v hrobech. Ovšem život na onom světě pokračuje bez přerušení dál. Kolik útrap by si bytost ušetřila, kdyby poslechla dobře míněnou

radu svého duchovního průvodce, aby ho následovala. Místo toho se zbytečně trápí v temnotě nebo se v pomýleném stavu toulá na Zemi.

Přesto je každá, i třeba primitivní víra lepší než ateismus. Jeho vyznavači hledají spásu jen v užívání si života a v hromadění majetku.

Pouze živá víra vyvíjí sílu schopnou dosáhnout vyslyšení toho, oč prosíme. Aby se tak stalo, musíme na tom v každické inkarnaci pracovat.

PRAVDA

publikováno na senio.cz

Úkolem člověka je hledat pravdu, mluvit pravdu a učinit ji stálým průvodcem svého života. Mluvit pravdivě, ale také hledat pravdu vyšší, která tvoří skutečnou podstatu života. Kdo ji hledá a najde, našel cestu k vnitřnímu bohatství, jak potvrzují Boží slova: „I ty jednou dospěješ k pravdě a ona tě osvobodí!“

Lidstvo žije ve dvou pravdách. Ta první je úkol, který si každý před svojí inkarnací vědomě předsevzal a který, chce-li růst ve svém vývojovém cyklu, by měl splnit.

Pravda druhá je zděděná - vtisknutá do vědomí výchovou a příklady. Domovem, školou, životními zkušenostmi. Je pravdou relativní, sugestivní, pouhým odleskem skutečné pravdy života. Zakořeněné předsudky, nectnosti, návyky a nedobré vlastnosti pak potlačují v duši hlubokou živou pravdu.

Rozhodnutí, o kterou pravdu chcete bojovat, je ponecháno svobodné vůli každého z vás. Bůh daroval člověku atribut svobodné vůle a moudrost, aby rozeznal čistou pravdu od pravdy iluzorní a rozhodl sám, která se stane jeho životním průvodcem. Duchovní průvodci stojí po boku každého, kdo hledá. Radí mu přes jeho nitro: „Nehledej tam a tam, jdi přímou cestou k cíli! Zde je čistá pravda! Nech ostatním jejich pravdu a starej se o nalezení vlastní životní pravdy!“

Kdo chce slyšet, slyší a dostává sílu k začlenění cesty čisté pravdy do svého denního života. Naučí se přemýšlet a spojovat její oblázky v nádhernou mozaiku - je zářivá, plná pulzujících barev, Světla a jasu Toho, z něhož čistá pravda vychází. Většina lidí je přesvědčena o pravdě zděděné, není ochotna přiznat její relativnost a obrátit se k pravdě Světla a Lásky. Lidé obě pravdy míchají, a proto životní mozaiky, které vytvářejí, jsou ponurým obrazem, jemuž chybí jasné kontury i zář životních barev.

Začněte bojem proti iluzorní pravdě! Mnozí z vás přijali do svého vědomí lež a klam tak silně, že nedovedou rozpoznat, kdy mluví pravdu a kdy říkají opak. Od sebe, od nejmenšího musíte začít, chcete-li dosáhnout to nejvyšší.

Kontrolujte své myšlenky, slova a pocity nejen měřítkem pravdy vlastní, ale i pravdy bližního. Tu si ovšem rádi přizpůsobujete svým představám. Potlačujte strach říci pravdu, přestože vám to nebude ku prospěchu. Boj proti vlastním chybám a slabostem, boj proti nepravdě vás přivede na cestu čisté pravdy a po odchodu z pozemského světa k radostnému poznání: „Splnil jsem úkol, který jsem přijal! Má úroda je bohatší, než jsem si předsevzal! Pane můj, opět jsem se Ti přiblížil!“

Pavla Kašparcová

POUTA K ZEMI

Bohem doporučované kladné myšlenky a pocity určují lepší pozemský i budoucí život. Osvobozují od pout, trápení i propojení s negativními bytostmi. Negativní pocity a myšlenky naopak krystalizují – duše tvrdne a tělo chátrá nemocemi.

Jste-li pozitivní, můžete počítat s pomocí Krista, také Boží zákony začnou působit ve váš prospěch. Takový životní styl rozpouští osud, protože život v Kristu a vědomí zákona příčiny a následku

způsobí odpuštění, a tím též uzdravení. Láska k Bohu i bližnímu se rovněž projeví v odstranění dlouholetých zátěží duše.

Hluboko v nás se nachází Boží jiskra – nevysychající zdroj života. Impozantním způsobem prozařuje světlo Kristovo. Obě tyto energie svým světlem stimulují člověka k neutuchající snaze zvládat pokušení a nekonat zlo.

Pokud se zjemňují vibrace duše, začnou se zeslabovat magnetické proudy vedoucí k opakovaným zrodům na Zemi. V takovém případě se kolo znovuzrození zastavuje. Osud pro Zemi je smazán, přitazlivost do pozemského bytí přestává existovat. Však víte, že platí: podobné přitahuje podobné i podobné vytváří. Tehdy se duše probudí ve vyšším stavu vědomí, šťastna, že opustila hrubozrnnou vývojovou periodu.

Ježíš řekl naslouchajícím: „Jsem dobrý pastýř. Pasu všechny své ovečky.“ Jaký je duchovní význam těchto slov? Všechny své síly Kristus využívá k tomu, aby všechny své ovečky, celé stádo, shromáždil kolem sebe.

Popřemýšlejte nad těmito větami. Vaše kroky na Zemi má vést láska k druhému a k Bohu. A pokud toho nejste schopni, slyšte volání Krista. „Když každičký krok uděláš v mém jménu, začneš se vznášet! Přeneseš se přes překážky, jež ti nakladli do cesty negativní bytosti či lidé. Svého cíle dosáhneš, protože Já, tvůj Ježíš, ti pomohu!“

Jsi-li zavalen těžkostmi, vzpomeň na Jeho slib! On sice žije ve věčném světle, ale poznal také temnotu!

Bud'te si navzájem sourozenci spojenými skrze Kristovo světlo a Boží jiskru.

